

آیین‌نامه اجرایی قانون نحوه تأمین هیأت علمی مورد نیاز دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور مصوب ۱۳۶۵/۹/۲۳ هیأت وزیران

ماده ۱- افرادی که در اجرای قانون نحوه تأمین هیأت علمی مورد نیاز دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور مصوب ۶۵/۳/۱ (که در این آیین‌نامه قانون نامیده می‌شود) به‌عنوان عضو هیأت علمی در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور به‌کار گمارده خواهند شد و یا برای کسب تخصص در یکی از رشته‌های مورد نیاز دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی ادامه تحصیل خواهند داد، موظف می‌باشند در مهلت مقرر در تبصره (۱) ماده (۳۴) قانون خدمت وظیفه عمومی و ماده (۱۴) آیین‌نامه اجرایی بخش معافیت تحصیلی قانون خدمت وظیفه عمومی (برای فارغ‌التحصیلان داخل کشور حداکثر ظرف یک‌سال از تاریخ فراغت از تحصیل)^۱ خود را به حوزه وظیفه مربوطه معرفی تا دفترچه آماده به خدمت، بدون مهر غیبت اخذ نمایند.

تبصره - برای رزیدنت‌هایی که با استفاده از این قانون، دوره تخصصی را طی می‌کنند و فارغ‌التحصیل می‌شوند کسب موافقت مجدد شورای عالی دفاع لازم نیست و دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در صورت نیاز می‌توانند، براساس ماده (۳) قانون، آنها را به استخدام خود در آورند.

ماده ۲- فارغ‌التحصیلان داخل و خارج کشور مشمول این قانون، حداکثر ظرف یک سال از تاریخ فراغت از تحصیل می‌باید به‌عنوان عضو هیأت علمی جذب

۱- به موجب مصوبه مورخ ۱۳۶۸/۴/۳ هیأت وزیران، مهلت ۶ ماه به یک سال تبدیل شده است.

یکی از دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور گردیده و یا جهت کسب تخصص در یکی از رشته‌های مورد نیاز دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی ادامه تحصیل دهند.

تبصره - فارغ‌التحصیلان لیسانس و فوق لیسانس و دکترای مشمول داخل کشور، به منظور جذب شدن در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور از شمول مقررات ماده (۱۴) آیین‌نامه اجرایی بخش معافیت تحصیلی قانون خدمت وظیفه عمومی مصوب ۱۳۶۲/۷/۲۹ مستثنا می‌گردند.

ماده ۳ - در صورتی که ظرف مدت مندرج در ماده (۲)، به کارگیری اعضای هیأت علمی انجام نشود و یا جهت کسب تخصص در یکی از رشته‌های مورد نیاز دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی پذیرفته نگردند، این قبیل فارغ‌التحصیلان موظف می‌باشند خدمت دوره ضرورت خود را برابر مقررات قانون خدمت وظیفه عمومی و آیین‌نامه‌های اجرایی آن، مانند سایر مشمولان فارغ‌التحصیل، انجام دهند.

ماده ۴ - وزارتین فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، صورت اسامی (متضمن مشخصات کامل، نشانی، رشته تحصیلی و تاریخ فراغت از تحصیل) آن تعداد از افرادی را که در اجرای قانون به‌عنوان عضو هیأت علمی در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور به کار گمارده می‌شوند و یا در اجرای ماده (۲) قانون برای کسب تخصص در یکی از رشته‌های مورد نیاز دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور ادامه تحصیل خواهند داد، برای تعیین وضعیت خدمتی به اداره وظیفه عمومی ارسال و اداره مذکور، مکلف است حداکثر ظرف (۱۰) روز بررسی‌های لازم را معمول و نتیجه را به وزارتخانه‌های مذکور اعلام دارد.

ماده ۵ - اداره وظیفه عمومی هم‌زمان با اعلام نتایج بررسی مربوطه درباره افراد مذکور در ماده (۴) به وزارتخانه‌های ذی‌ربط آمار کلیه فارغ‌التحصیلان

بخش سوم: اعضای هیأت علمی / ۵۰۱

بلامانع جهت اعزام به خدمت دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی که به حوزه‌های وظیفه عمومی مراجعه و دفترچه آماده به خدمت اخذ نموده‌اند به تفکیک رشته‌های گروه پزشکی و لیسانس به بالا تنظیم و به ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران (اداره یکم) ارسال نماید.

ماده ۶- پس از وصول نظریه اداره وظیفه عمومی، هر یک از وزارتخانه‌های فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، صورت اسامی منتخبین عضویت در هیأت علمی و همچنین کسانی که در اجرای ماده (۲) قانون برای کسب تخصص در یکی از رشته‌های مورد نیاز دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور ادامه تحصیل خواهند داد، به ترتیب اولویت به انضمام آمار کلیه فارغ‌التحصیلان همان سال، با تعیین مقاطع و رشته‌های تحصیلی مربوطه را (فقط جهت اجرای مقررات ماده ۲ قانون) به ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران (اداره یکم) ارسال خواهند نمود.

ماده ۷- ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران (اداره یکم) براساس آمار فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی واصله از اداره وظیفه عمومی و صورت اسامی واصله از وزارتین فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و نیازمندی‌های سازمانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران به فارغ‌التحصیلان هر یک از رشته‌های تحصیلی، مراتب را ضمن هماهنگی با مبادی ذی‌ربط، مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و گزارش نهایی را در حداقل مدت زمان ممکن تهیه و جهت اتخاذ تصمیم به شورای عالی دفاع تقدیم می‌نماید.

تبصره - چنانچه اداره وظیفه عمومی و یا ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران، ظرف مهلت‌های مقرر در مواد (۴) و (۷) این آیین‌نامه مبادرت به پاسخ ننماید این امر به‌عنوان موافقت آنان با پیشنهادات وزارتین فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تلقی خواهد شد و هر یک از وزارتخانه‌های مذکور رأساً با ذکر این مطلب موضوع را به شورای عالی دفاع جهت اخذ تصمیم نهایی منعکس خواهند نمود.

ماده ۸- مدت آموزش نظامی داوطلبان کادر هیأت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور مشمول این آیین‌نامه، حداکثر (۸) هفته برای رشته‌های گروه پزشکی و (۱۲) هفته برای رشته‌های غیرگروه پزشکی تعیین می‌گردد که به صورت پیوسته در یک تابستان در یکی از مراکز آموزشی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به مورد اجرا گذاشته خواهد شد، مگر این که به تشخیص کمیسیون با شرکت وزرا یا نمایندگان فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و نمایندگان شورای عالی دفاع و ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، آموزش نظامی آنان قبل از شروع به خدمت به عللی امکان‌پذیر نباشد که در این صورت آموزش یاد شده در اولین تابستان پایان تحصیلی دانشگاه‌ها انجام خواهد شد.

تبصره ۱- در صورتی که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به نحوی قادر به اجرای آموزش نظامی نباشد با هماهنگی قبلی ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران، آموزش این قبیل مشمولان توسط نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.

تبصره ۲- برنامه تفصیلی آموزش نظامی (مقدماتی و تخصصی) داوطلبان عضویت در کادر هیأت علمی حسب مورد توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران تهیه خواهد شد.

ماده ۹- کلیه افرادی که به عنوان عضو هیأت علمی در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور پذیرفته می‌شوند موظفند بین سه تا چهار سال خدمت نمایند.

تبصره ۱- مدت خدمت دوره ضرورت اعضای هیأت علمی از تاریخ شروع دوره آموزشی در مراکز آموزش نظامی محاسبه می‌گردد.

تبصره ۲- در صورتی که تاریخ شروع آموزش نظامی داوطلبان عضویت در کادر هیأت علمی بعد از تاریخ مندرج در دفترچه آماده به خدمت باشد، فرد

بخش سوم: اعضای هیأت علمی / ۵۰۳

داوطلب ضمن اخذ گواهی از وزارتخانه ذی‌ربط جهت تصحیح تاریخ اعزام به حوزه صادرکننده دفترچه آماده به خدمت مراجعه می‌نماید.

ماده ۱۰- فارغ‌التحصیلان موضوع قانون در زمان اشتغال در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور می‌توانند در ساعات فراغت با توجه به مقررات جاری دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، در مراکزی که به‌وسیله دانشگاه مربوطه تعیین می‌شود، فعالیت نمایند.

ماده ۱۱- حقوق و مزایای اعضای هیأت علمی در طول خدمت دوره ضرورت از اعتبار دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور پرداخت خواهد شد.

تبصره - میزان حقوق و مزایای این دسته از اعضای هیأت علمی پس از طی خدمت نظام وظیفه، معادل سایر اعضای هیأت علمی هم‌تراز می‌باشد.^۱

ماده ۱۲- دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور موظفند موارد غیبت و یا هرگونه تخلف دیگر مشمولین شاغل را در زمان خدمت دوره ضرورت از طریق وزارتخانه ذی‌ربط به قرارگاه ستاد نیروی آموزش دهنده اعلام نمایند.

ماده ۱۳- رشته‌های مورد نیاز و ظرفیت پذیرش در هر رشته با پیشنهاد دانشگاه‌ها و دانشکده‌های علوم پزشکی و تصویب نهایی دبیرخانه شورای آموزش پزشکی و تخصصی تأمین می‌شود.

تبصره - فهرست مراکز آموزش دهنده رشته‌های مورد نظر باید قبلاً به نحو مقتضی به اطلاع فارغ‌التحصیلان برسد.

ماده ۱۴- استخدام اعضای هیأت علمی از طریق نحوه تأمین هیأت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی بعد از پایان خدمت دوره ضرورت به‌صورت رسمی آزمایشی بلامانع می‌باشد.

۱- اصلاحی به موجب مصوبه شماره ۷۴۰۸۷/ت/۵۱۴ هـ مورخ ۱۳۷۰/۱۲/۴ هیأت وزیران. لازم به ذکر است با توجه به مصوبه مورخ ۱۳۸۰/۱/۲۸ مجلس شورای اسلامی که اجازه پرداخت حقوق و مزایای کامل بعد از طی دوره آموزش نظامی را می‌دهد، این تبصره نسخ شده است.

ماده ۱۵- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اسامی آن دسته از دستیاران مشمول خدمت دوره ضرورت را که براساس آیین‌نامه مصوب دستیاری در امتحانات هر دوره موفق به احراز صلاحیت علمی و اخلاقی می‌شوند، بر مبنای درصد فارغ‌التحصیلان مورد تصویب شورای عالی دفاع برای همان سال تحصیلی جهت اخذ مجوز به ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران (اداره یکم) ارسال می‌دارد تا براساس مقررات ماده (۷) این آیین‌نامه اقدامات بعدی را به‌عمل آورد.

تبصره- برای داوطلبان رشته‌های هوشبری و علوم پایه پزشکی مقررات بالا ملحوظ نخواهد شد.

ماده ۱۶- کسانی که با استفاده از مقررات قانون نحوه تأمین هیأت علمی مورد نیاز دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی به کار گرفته می‌شوند و یا به تحصیل ادامه می‌دهند مکلفند کلیه ضوابط و مقررات مصوب آموزش عالی مربوط به خود را رعایت نمایند.

ماده ۱۷- خروج از کشور برای کلیه اعضای هیأت علمی و دستیاران موضوع قانون در غیر از موارد حج و بیماری صعب‌العلاج و سالانه حداکثر به مدت یک ماه برای شرکت در مجامع علمی و سمینارها، ممنوع می‌باشد.

پزشکان مشمول قانون مربوط به خدمت پزشکان و پیراپزشکان مصوب ۱۳۶۷ مجازند در صورت موافقت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی سالانه حداکثر به مدت یک ماه برای شرکت در مجامع علمی و سمینارها، به خارج از کشور مسافرت نمایند.^۱

تبصره- آن دسته از مشمولین این قانون چنانچه بتوانند مقالات علمی پژوهشی مناسب تهیه و آن را به مجامع علمی بین‌المللی ارائه دهند در صورت پذیرش مقالات مذکور در مجامع موصوف، می‌توانند با سپردن وثیقه ملکی یا

۱- اصلاحی به موجب مصوبه مورخ ۱۳۶۹/۱۲/۱۲ هیأت وزیران

بخش سوم: اعضای هیأت علمی / ۵۰۵

نقدی که نوع و میزان آن حسب مورد به وسیله وزارتین فرهنگ و آموزش عالی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تعیین می شود از کشور خارج شوند.^۱

ماده ۱۸- در صورتی که داوطلبان موضوع این آیین نامه پس از شروع به کار در دانشگاه ها و یا مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی کشور به نحوی از انحا از مواد مندرج در این آیین نامه تخلف نمایند و تخلف مذکور، پس از طی آموزش نظامی باشد، متخلف بقیه خدمت دوره ضرورت را در نیروی آموزش دهنده طی خواهد نمود. چنانچه متخلف دوره آموزش نظامی را طی ننموده باشد، مانند سایر مشمولان مشابه از طریق اداره وظیفه عمومی در صورت بلامانع بودن به خدمت اعزام خواهد شد.

ماده ۱۹- گواهی انجام خدمت دوره ضرورت مربوط به پرسنل مذکور که حسب مورد به تأیید وزارتین فرهنگ و آموزش عالی و یا بهداشت، درمان و آموزش پزشکی رسیده باشد به قرارگاه ستاد نیروی آموزش دهنده ارسال و قرارگاه مذکور کارت پایان خدمت دوره ضرورت را برابر مقررات صادر و به وزارتخانه ذی ربط ارسال خواهد نمود.

معاون اول رییس جمهور- حسن حبیبی